

Finansministeren (J. C. Christensen):

Den ærede Ordfører gjorde paa Udvalgets Vegne nogle Henstillinger til Ministeren, og jeg kan i al Almindelighed om disse Henstillinger sige, at de ville blive tagne under velvillig Overvejelse. Den første, der var grundet paa en Henstilling fra Dansk Fiskeriforening om, at Fiskernes Interesser maatte faa en Talsmand i det kommende Toldraad, antager jeg kan imødekommes.

Dernæst gjorde den ærede Ordfører nogle Henstillinger angaaende Stillingen for dansk Arbejde. Nu har det, mig bekendt, altid været saaledes, at Ministeriet har foretrukket dansk Arbejde for fremmed, ikke alene hvor Forholdet stod lige, men ogsaa i Tilfælde, hvor dansk Arbejde vel var en lille Smule, men dog ikke alt for meget, i alt Fald under 10 pCt., dyrere end fremmed Arbejde. I de Aar, jeg sad som Formand i Folketingets Finansudvalg, havde vi endogsaa en udtrykkelig Aftale med de daværende Ministre i saa Henseende, og denne Aftale er gennemgaaende bleven overholdt siden. Den ærede Ordfører nævnedes ganske vist et Tilfælde under Marineministeriets Omraade, hvor han forment, at denne Praksis ikke blev fulgt. Naar de militære Ministerier have Ret til at faa indført Vaaben, Ammunition m. m. toldfrit, er den Ret selvfølgelig given som en Bevilling til dette Omraade, og derfor er det ogsaa en Pligt for vedkommende Mand, der staar i Spidsen, at drage den Fordel, som derved er tilsigtet, deraf for sin Administration. Jeg kender meget vel det Tilfælde, som det ærede Medlem sigtede til med de ca. 5,000 Kr. Bevillingerne have været knappe, og jeg har derfor ikke for mit Vedkommende anset mig for berettiget til at indskrænke det Kvantum Varer, som kunde faas for de bevilgede Penge, ved særlig at tage Hensyn til, at en dansk Mand havde givet et ganske vist ikke meget, men dog noget højere Tilbud, end der forelaa paa fremmed Arbejde.

Om der ved Licitationer ikke i tilstrækkelig Grad fremlægges Prøver af dansk Arbejde, skal jeg lade undersøge, idet det er min Mening, at alle Vegne, hvor dansk Arbejde uden Skade for de Formaal, som i øvrigt skulle fyldestgøres, kan foretrækkes, bør det foretrækkes.

Den ærede Ordfører gjorde ligeledes en Henstilling om Jernbanetaksterne. Denne Henstilling vil selvfølgelig blive tagen under Overvejelse ved Forhandlingen om ny internationale Overenskomster. Men

man maa jo have i Erindring, at ogsaa indenfor vort eget Land er det saaledes, at Befordring paa meget lange Afstande faar en Moderation. Taksterne fastsættes med det for Øje. Derfor vil Befordring f. Eks. mellem Roskilde og København altid blive forholdsvis dyrere for den Mand, som befordrer Varer fra Roskilde til København, end for den, som befordrer Varer f. Eks. fra Holstebro til København. Det kan ikke blive anderledes. Men selvfølgelig er det ikke og kan det aldrig være Meningen at begunstige Udlandets Fabrikation paa Indlandets Bekostning.

Naar man, som her, staar ved Maalet for det Arbejde, som er gjort, og ser tilbage paa de mange Aar, der ligge forud, og naar vi sammenligne hele den lange Periode fra 1863 til Dato med en lang Arbejdsvej, saa er der noget, der straks springer i Øjnene, og det er de mange forgæves Forsøg, der ere gjorte paa at faa en ny Toldlov. Se vi tilbage paa denne lange Vej, se vi ikke mindre end 17 forgæves Forsøg, 17 Lovforslag have i denne lange Aarrække været forelagte Rigsdagen. Alleerede i 1871 udtalte den daværende Finansminister i Motiverne til det da forelagte Forslag, at da Toldloven nu havde været gældende i 8 Aar, var det paa Tide, at den blev revideret, og han anførte gode Grunde for, at en saadan Revision netop nu burde finde Sted, efter 8 Aars Forløb. Siden den Tid er der gaaet 37 Aar, og siden den Tid er der, som sagt, forelagt 16 andre Forslag foruden en hel Række af Forslag om delvis Reform, og langs med denne lange Vej ligger overordentlig store Makulaturdynger, som betegne alle disse Forslag. Samtidig er Administrationens Byrde af Toldresolutioner bleven større og større. Det var derfor naturligt, at Vilhelm Lassen, da han traadte til som Finansminister, maatte tage under Overvejelse, om det dog ikke var muligt, naar man tog praktisk fat paa Opgaven, at faa den løst, saaledes at de mange Mindesmærker om tidligere forgæves Forsøg, der fandtes i alle disse Makulaturdynger, ikke bleve forøgede. Med det skarpe Blik, han havde for fremspringende Punkter ved enhver Sag, og med den praktiske Sans, han havde, saa han snart, at det, det gjaldt om, var navnlig at vække 3 Interesser for Toldlovsforslaget. For det første gjaldt det om at vække Forbrugernes Interesse for at faa en Toldlov, og da ikke mindst de almindelige Forbrugeres Interesse. Men for at vække disses Interesse kunde det ikke nytte, at man slog sig til Ro med,